

I disse dage er jeg ikke dansk!

Af Jan Øberg
Docent, forskningschef **TFF**
17. februar 2015

Jeg er dybt betænkelig ved det officielle Danmarks reaktion på de frygtelige mord i København.

NEJ til tvangsinkludering i Regeringens eller Folketingets Danmark.

Jeg er dansk statsborger.. Har arbejdet for FNs norm om at fred skal skabes med fredelige midler i 40 år. Har siddet igennem hele 1980'erne i regeringens Nedrustnings- og Sikkerhedspolitiske Udvalg. Har arbejdet i krigs- og konfliktzoner i Somalia, Jugoslaviens alle dele, Burundi, Irak, Iran, Georgien etc.

Jeg har venner i mange lande og kulturer. Véd at ting kan ses på mere end én måde, og en hel del om hvordan vesten opleves udefra.

Jeg vil bruge min yringsfrihed og yringsvisdom og vort demokrati til at bekæmpe det krigsførende Danmark, som statsministeren vil at vi skal stå sammen om.

Danmark er ikke kun et offer nu. Det har også skabt ofre.

Det har forbrudt sig mod folkeretten og deltaget i masse mord på irakere og andre folk, uskyldige. Det har på initiativ af Fogh Rasmussen ført kulturkamp *mod* og ikke *med* andre kulturer, og han har gjort os til besættelsesmagt i fire mørke år i Irak.

Og det har været fremmedfjendsk i et omfang, jeg ville have forsvoret at vi nogensinde ville blive – da vi havde en filosofi om velfærd, solidaritet, ligestilling, folkehøjskoler, Grundtvig, nedrustning, kamp for jøderne under krigen, menneskeværd og rummelighed.

Det Danmark, som statsministeren gentagne gange og demagogisk fører “alle vi danskere” ind i og siger vi skal stå sammen om på sin misforstået almoderlige facon, det er ikke et Danmark jeg vil være en del af.

I så fald er jeg ikke dansk i disse dage. Jeg vil et [Danmark for Fred med Fredelige Midler](#) – og dér kan vi dissidenter så mødes, så få eller så mange som vi nu er.

Men national(istisk) tvangsinkludering i et krigsførende, fremmedfjendtligt og stærkt gruppeopdelt Danmark som man har skabt de sidste år, dér går grænsen for mig.

Og det er ikke nemt for mig at skrive dette.